

Det ærede Medlem, Ordfører for Venstre, var fornærmet over, at jeg havde sagt, at det konservative Folkeparti var mod Boligskat; men det ærede Medlem har jo gennem mange Aar været Medlem af Boligkommissionen, og i Boligkommissionen har det ærede Medlem truffet mine konservative Partifæller, Hr. Eigil Jørgensen og Hr. Godskesen, og det ærede Medlem vil ved gennemgaa Boligkommissionens Betænkning se, hvorledes de dér Gang paa Gang har taget til Orde mod en Boligskat. Det kan saaledes ikke virke som en Overraskelse, naar det konservative Folkeparti reagerer overfor denne Boligskat. Derimod undrer det mig, at det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, lige efter at have deltaget i de ofte omtalte private Forhandlinger, staar op og bedyrer sin Mistillid til alt, hvad der hedder Boligskat.

Det er nu blevet tilstrækkelig fastslaaet, at de Forhandlinger, der har været ført i Excellencens Lænestol, ikke har haft Spor af politisk Karakter, men udelukkende har været af privat Karakter. Det er selvfølgelig altid saaledes, at naar der føres private Forhandlinger, retter Udfaldet af disse Forhandlinger sig meget efter, hvem der sidder i Lænestolen i Øjeblikket, og desværre for Boligbyggeriet har disse Overvejelser for Tiden ikke ført til noget Resultat. Det har vi fra vor Side i allerhøjeste Grad beklaget. Derfor har vi søgt at vise en Vej frem til Boligbyggeriet. Jeg sagde i min Tale i Gaar, at en Afgift af den Grundværdistigning, der var konstateret ved Salg, var et særdeles godt Begyndelsesgrundlag ikke alene ved de Penge, Forslaget indbragte, men fremfor alt ved den Regulering af Ejendomsspekulationen, som en saadan Ordning vilde medføre. Naar min ærede Partifælle, det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller, nævnte et Eksempel paa, hvorledes en Grundejer var blevet mishandlet, og nævnte en Ejendom, som i 1914 havde indbragt 2 000 Kr. i Fortjeneste og i 1921 ogsaa kun indbragte 2 000 Kr. til Trods for Pengens synkende Værdi, saa kom der dog midt i Beretningen den lille Oplysning, at det beroede paa, at Ejendomsskylden for samme Ejendom var yokset med 35 000 Kr. Nu skal jeg være den første til at give Grundejerne, hvad Grundejernes er. De 2 000 Kr.s Tab, som denne Grundejer har haft pr. Aar i de 8 Aar, bliver 16 000 Kr.; men trækker man 16 000 fra 35 000, bliver der dog noget igen. I det Øjeblik man ikke vil administrere Ejendommen selv — gør man det, kommer man ikke til at betale nogen Afgift af den Art, jeg har nævnt —, men vil sælge den,

er det, jeg kunde tænke mig en Grundværdistigningsafgift; en saadan vilde kunne indbringe en god Del Penge.

Gennem min Tale i Gaar er der fra det konservative Folkepartis Side sagt, at vi er villige til at lade Staten være med til at fremme Boligbyggeriet. Vi har ikke ønsket en Boligskat, fordi vi mener, at det, der ved Byggeriet skal opnaas, er en Hjælp mod den Arbejdsløshedskrise, vi har, og Bolignøden er fremkommet lige saa meget paa Grund af Flytning fra Land til By som ved Byernes egen Befolkning; derfor maa hele Landet ogsaa være med til at bidrage til Boligbyggeriets Fremme.

Niels Petersen: Jeg skal begynde med at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller. Da jeg havde Ordet i Gaar, fremhævede jeg, at efter min Overbevisning bør Huslejeloven i alt væsentlig bevares uforandret, saa længe Bolignøden hersker. Deraf har det ærede Medlem ment at kunne drage den ejendommelige Slutning, at saa er jeg enig i, at det foreliggende Lovforslag er den sidste Huslejelov. Jeg forstaar ikke, paa hvilken Maade det ærede Medlem er kommet til den Slutning. Det skulde da være paa den Maade, at det ærede Medlem tænkte sig, at nu var Bolignøden ved at forsvinde, nu gik det saa overordentlig rask med Byggeriet herhjemme. Men det forekommer mig, at naar man tager hele Situationen i Betragtning, maa man komme til det modsatte Resultat. Det ærede Medlem talte derefter om, at det, Grundejerne forlangte, var frie Forhold, som han sagde; de forlangte, at Ejendomsretten skulde respekteres. Det vil med andre Ord sige: Fuldstændig Utryghed for alt, hvad der findes af Lejere i Storkøbenhavn, og i alt Fald de større Byer i Landet. Det ærede Medlem drev det endog til at sige, at den nuværende Ordning — det maa altsaa formodentlig gælde den nuværende Huslejelov — var grundlovsstridig. Hvis det var saaledes, at naar Samfundet af samfundsmæssige Hensyn finder den ene eller den anden Regulering fornøden eller paakrævet, saa er det grundlovsstridigt, i saa Fald bliver saa at sige hele den Landbolovgivning, vi har, grundlovsstridig, lige fra Fæstelovgivningens Tid og op til, jeg tror, jeg nævnte det i Gaar, Loven af 30. Juni 1919. Jeg tror ikke — for at bruge et Udtryk, som i denne Diskussion er blevet meget almindeligt —, at der er mange fornuftige Mennesker, der vil gaa med til en Betragtning af den Art.

Det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller